

Filip Rosengarten, Wojciech Gryczewski, Alicja Korsak-Sołdatow, Mieczysław Cincio

---

Kronika

Palestra 27/3-4(303-304), 146-155

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

trwałaby krócej i bez zbędnych komplikacji, od prokuratora, który lekcewałby moje argumenty, od klienta, który wymagał ode mnie, żebym myślał jego myślami i mówił jego słowami. Jeżeli dodamy do tego, że jako były prokurator nie miałem prawie żadnej praktyki cywilistycznej — to okaże się, że moja sytuacja zawodowa nie była najwesejsza (...)"

I dalej:

„Przez moją kancelarię adwokacką, najpierw w Koziencach, potem po wojnie w Radomiu, wreszcie po reformie ustroju adwokatury, w przydzielonym mi w zespole adwokackim w Radomiu kącie z biurkiem przewinęło się bardzo dużo ludzi. Kiedy myślę o nich, kiedy wyobrażam sobie ten olbrzymi tłum różnych postaci, tysiące głosów szorstkich i przymilnych, energicznych i biadolących — myślę, że wszyscy moi klienci z tych przepracowanych w adwokaturze 46 lat nie zmieściliby się na największym placu w Radomiu, a wrzaski i jazgot ich głosów postrącałby liście ze wszystkich mizernych zielenców tego miasta. Z tej gęstwiny wypływa czasem we wspomnieniu jakaś jedna twarz, jakiś fragment rozmowy, jakiś nastrój czy to mojej instynktownej więzi z obcym, dopiero co spotkanym człowiekiem, czy też uczucie niechęci, nieufności, a nawet obrzydzenia (...)"

s.m.

KRONIKA

I. KRONIKA CENTRALNA

1.

Prace przygotowawcze do Zjazdu Adwokatury

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 1983 r. powołało Komisję do spraw organizacyjnych Zjazdu Adwokatury w osobach adw. adw.: A. Babuli, J. Kuczyńskiego i W. Bayera.

Na pełnomocnika Prezydium NRA do spraw organizacyjnych Zjazdu powołano sekretarza Prezydium adw. W. Szczepińskiego.

2.

Posiedzenie Komitetu Redakcyjnego i członków Redakcji Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich

W dniu 15 lutego 1983 r. odbyło się w czytelni Biblioteki Adwokatury w Warszawie zebranie Komitetu Redakcyjnego i członków Redakcji Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich. Zebraniu przewodniczył przewodniczący Komitetu Redakcyjnego adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki. Przed-

miotem obrad była ocena wydanych dotychczas trzech zeszytów tomu I Słownika i omówienie przygotowania materiałów do tomu II. Tom I Słownika będzie miał cztery zeszyty podstawowe i zeszyt dodatkowy, obejmujący biogramy uzupełniające do tego tomu i erratę do niego. Przyjęto, że zeszyty

tomu II będą zawierały biogramy adwokatów zmarłych w okresie lat 1919—1944. Różważono celowość rozszerzenia współpracy Redakcji Słownika z naukowcami z zakresu nauk historycznoprawnych.

W toku obrad omówiono ponadto sprawy finansowe i organizacyjne wy-

dawnictwa Słownika. Uczestnicy zebrania wysoko ocenili wkład pracy adw. dra Romana Łyczwywka w kierowanie Redakcją Słownika. Zwrócono uwagę na konieczność zwiększenia kręgu adwokatów współpracujących z Redakcją „Słownika”.

3.

Wizyta delegacji adwokatury polskiej na Conference du Stage w Paryżu

W dniach od 28 do 31 stycznia 1983 r. delegacja adwokatury polskiej pod przewodnictwem wiceprezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Jerzego Biejata przebywała w Paryżu na uroczystościach związanych z wpisem na listę adwokatów aplikantów adwokackich (Conference du Stage).

Delegacja polska spotkała się z nadzwyczaj przyjaznym i serdecznym przyjęciem, wyróżniającym ją wśród wszystkich innych delegacji uczestniczących w Konferencji. Witając poszczególne delegacje przybyłe na główną uroczystość, dziekan du Granrut poświęcił specjalny ustęp swego przemówienia Polsce i jej adwokataturze, co spotkało się z owacyjnymi oklaskami wszystkich zebranych.

Członkowie delegacji złożyli wizyty chargé d'affaires Ambasady PRL w Paryżu radcy Padlewskiemu i Radzie Adwokackiej w Paryżu oraz uczestniczyli w recepcjach wydanych przez dziekana Paryskiej Rady Adwokackiej adw. Bernarda du Granrut i byłego dziekana Jeana Couturon, który w 1981 r. przebywał w Polsce jako gość

Warszawskiej Rady Adwokackiej. Zwiedzili też Ośrodek informatyki prawniczej „Cedia” prowadzony przez Paryską Radę Adwokacką. W czasie swego pobytu w Paryżu członkowie delegacji polskiej zostali również przedstawieni Ministrowi Sprawiedliwości Robertowi Badintir. W czasie pobytu naszej delegacji uzgodniono także, że dziekan Paryskiej Rady Adwokackiej adw. Bernard du Granrut wraz z towarzyszącymi mu osobami przybędzie z wizytą do Polski — jako gość Naczelnej Rady Adwokackiej — w dniach od 14 do 19 kwietnia 1983 r.

Obie strony przeprowadziły rozmowy dotyczące praktyk polskich aplikantów adwokackich we Francji i aplikantów francuskich w Polsce. Rozmowy w tej sprawie będą kontynuowane w czasie pobytu dziekana du Granrut w Polsce.

Delegacja polska przekazała adwokatom paryskim tekst nowej ustawy „Prawo o adwokataturze” w tłumaczeniu na język francuski.

J. Biejał

4.

Nominacje podsekretarzy stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Prezes Rady Ministrów powołał w lutym br. — na wniosek Ministra Sprawiedliwości — dwóch podsekreta-

rzy stanu w tym Ministerstwie w osobach dra Jana Broła (PZPR) i dra Józefa Musioła (SD).

5.

Nominacje zastępców Prokuratora Generalnego PRL

Nowymi zastępcami Prokuratora Generalnego PRL zostali dyrektorzy departamentów w Prokuraturze General-

nej: dr Henryk Pracki i Bogumił Surowski.

6.

Nominacje profesorskie w dziedzinie nauk prawnych

W dniu 2 lutego 1983 r. Przewodniczący Rady Państwa prof. Henryk Jabłoński dokonał uroczystego wręczenia w Belwederze kilkudziesięciu pracownikom naukowym nominacji profesorskich, które m.in. w dziedzinie nauk prawnych otrzymali: tytuł

profesora nadzwyczajnego — Lech Janicki, doc. w Instytucie Zachodnim w Poznaniu, Wojciech Michalski, doc. w Instytucie Badania Prawa Sądowego w Warszawie, i Janusz Szwaja, doc. w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH**Izba białostocka**

1. Zgodnie z zapadłą w dniu 26 listopada 1982 r. uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Białymstoku odbyła się dnia 18 grudnia 1982 r. narada kierowników i księgowych zespołów adwokackich oraz wizytatorów Białostockiej Izby Adwokackiej.

Naradę otworzył dziekan adw. Ireneusz Boliński, witając przybyłych na obrady adwokatów i księgowych zespołów adwokackich z całej Izby. Podkreślił jednocześnie, że głównym celem narady jest ujednoczenie zasad księgowości oraz omówienie i wyjaśnienie niektórych niejasności i problemów z dziedziny finansowej zespołów adwokackich.

Następnie zabrał głos przewodniczący Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów przy Radzie Adwokackiej wicedziekan adw. Witold Powichrowski, informując na wstępie zebranych o wynikach przeprowadzonych niedawno w niektórych zespołach Izby wizytacji. Celem tych wizytacji była kontrola ja-

kości i poziomu pism procesowych składanych przez adwokatów do sądów. Większych odchyień od przyjętych zasad nie stwierdzono. Ponadto, jak wynikało z dalszej części wystąpienia wicedziekana, Zespół Wizytatorów przy Radzie Adwokackiej przeprowadził także we wszystkich zespołach adwokackich Izby kontrolę księgowości pod kątem zmian, jakie nastąpiły po przejściu księgowości zespołów adwokackich pod kontrolę bankową. Mówiąc o roli wizytatora wicedziekan zwrócił uwagę na duże znaczenie, jakie spełnia wizytacja prowadzona w ramach referatu wizytacji. Podkreślił, że — generalnie rzecz biorąc — wyniki wizytacji są zadowolające i nie budzą zasadniczych uwag ani ze strony NRA, ani ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości.

Potem zabrał głos skarbnik adw. Stanisław Kostka, apelując o stosowanie przepisów i regulaminów Naczelnej Rady Adwokackiej. Poinformował o fakcie obniżenia składki na Radę, na

co pozwoliła istniejąca obecnie sytuacja finansowa. Zaapelował także o należyte i dokładne oraz zgodne z przepisami rozliczanie spraw powierzonych przez cudzoziemców dewizowych. Zaznaczył ponadto, że sprawy powierzane przez cudzoziemców dewizowych działających przez swoich pełnomocników, którymi są z reguły mieszkający w kraju członkowie rodziny, powinny być także rozliczane w dewizach, albowiem są to również sprawy cudzoziemców dewizowych.

Zabierając w tym miejscu wpadkowo głos, wicedziekan Witold Powichrowski przypomniał o konieczności dokonywania w karcie ewidencyjnej dokładnej i czytelnej wzmianki w razie stosowania zwyczki wynagrodzenia zgodnie z przepisem § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 grudnia 1981 r. w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich.

Nawiązując do powyższej uwagi, dziekan Rady adv. Ireneusz Boliński uzupełnił to zgadnienie podkreślając, że sprawa jest bardzo ważna, gdyż dotyczy treści umowy zawartej przez zespół z klientem. Sprawa ta była przedmiotem dyskusji na centralnej naradzie poświęconej sprawom wizytacji. W dalszej części wystąpienia dziekan Boliński poruszył zagadnienie związane z koniecznością i celowością założenia rejestru spraw dewizowych w celu rejestracji wszystkich spraw powierzonych przez cudzoziemców i krajowców dewizowych. Zaznaczył także, że istnieje absolutna konieczność dokonywania przelewu na rzecz NRA należnej jej części, to jest 10% kosztów związanych z prowadzoną sprawą dewizową. Dziekan zwrócił także uwagę na nowy regulamin rachunkowości zespołów uchwalony przez Naczelną Radę. Regulamin ten wprowadza pewne zmiany, które należy mieć na względzie i je stosować. Zaapelował, aby przynajmniej jedno zebranie zespołu adwokac-

kiego zostało poświęcone sprawom nowego regulaminu rachunkowości zespołów. Wskazał wreszcie na różnice, jakie istnieją pomiędzy dotychczasowymi kontami w PKO a kontem w NBP. Przepisy finansowe NBP są bardzo rygorystyczne i trzeba ten fakt mieć zawsze na uwadze.

Na zakończenie obrad głos zabrał sekretarz Rady adv. Józef Baszkiewicz. Nawiązując do treści i tematyki narady podkreślił konieczność ścisłej współpracy pomiędzy kierownikiem zespołu, księgowym zespołu i Radą Adwokacką w sprawach finansowych oraz obowiązek należytego prowadzenia księgowości. Sekretarz Rady wskazał na szereg nieprawidłowości dotyczących pracy zespołów w dziedzinie księgowości. Zaznaczył, że ważnym zagadnieniem jest przejście kont zespołów adwokackich z PKO do NBP. Stwarza to szereg problemów natury finansowej, ale jest to konieczne i musimy się do tego dostosować. Księgowość zespołu powinna w pełni respektować wszelkie niezbędne wymagania nałożone na nas przez przepisy bankowe.

2. Na podstawie uchwały Rady Adwokackiej ośmioro odbywających aplikację w Izbie białostockiej aplikantów adwokackich zostało dopuszczonych do końcowych egzaminów adwokackich. Egzaminy odbyły się przed powołaną przez Radę Komisją Egzaminacyjną, a mianowicie w dniach 5 i 6 stycznia 1983 r. egzaminy pisemne z prawa karnego i prawa cywilnego, a w dniu 15 stycznia egzamin ustny ze wszystkich dziesięciu objętych kontrolą egzaminacyjną przedmiotów.

Komisji egzaminacyjnej przewodniczył dziekan adv. Ireneusz Boliński. Radę Naczelną reprezentował adv. Józef Kuczyński, skarbnik NRA. Spośród ośmiorga zdających wynik pomyślny uzyskało siedem osób, a mianowicie aplikanci: Iwona Gosk, Jadwiga Piąt-

kowska, Elżbieta Piekutowska, Michał Bondyra, Zdzisław Kiszkiel, Marek Koralewski i Waldemar Piceluk, przy czym z wynikiem bardzo dobrym zło-

żyli egzamin apl. Jadwiga Piątkowska i apl. Michał Bondyra.

adv. Jerzy Korsak

I z b a b i e l s k a

Okręgowa Rada Adwokacka w Bielsku Białej, na posiedzeniu w dniu 6 listopada 1982 r., spotkała się z zaproszonymi na to posiedzenie przedstawicielami Sądu Wojewódzkiego i Prokuratury Wojewódzkiej w Bielsku-Białej w celu omówienia współpracy między sądami i prokuratorami a adwokaturą. Stwierdzono, że współpraca ta nie nasuwa zastrzeżeń, a wszelkie zagadnienia wyłaniające się w toku wykonywanych czynności zawodowych regulowane są bezpośrednio w drodze kontaktów między prezesami sądów i prokuratorami a kierownikami zespołów adwokackich.

Na posiedzeniu tym powołano komisję egzaminacyjną do przeprowadzenia w dniach 11, 12 i 19 lutego 1983 r. egzaminu adwokackiego.

Dziekan dr Jerzy Sieklucki poinformował zebranych, że w dniu 19 października 1982 r. w Urzędzie Wojewódzkim w Bielsku-Białej odbyła się narada radców prawnych województwa bielskiego (na której radcowie prawni złożyli ślubowanie), przy czym adwokatura bielska reprezentowana była na tej naradzie przez dwóch adwokatów.

Na powyższym posiedzeniu Rada Adwokacka postanowiła złożyć gratulacje koledze *adv. Franciszkowi Szkućcie*, członkowi Zespołu Adwokackiego nr 2 w Bielsku-Białej, w związku z odznaczeniem go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Następnie dziekan poinformował Radę Adwokacką, że na sesję naukową pt. „Adwokatura Polska w latach 1939—1945”, zwołaną do Warszawy na dzień 26—28 listopada 1982 r. przez Ośrodek Badawczy Adwokatury, zapro-

szeni zostali przedstawiciele adwokatury bielskiej.

Na następnym posiedzeniu Rady Adwokackiej w dniu 18 grudnia 1982 r. dziekan złożył sprawozdanie z przebiegu wspomnianej sesji naukowej oraz z posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej odbytego w dniu 11 grudnia 1982 r., na którym m.in. dokonano wykładni art. 98 prawa o adwokataturze.

Na posiedzeniu zaś Rady Adwokackiej w dniu 8 stycznia 1983 r. Rada uznała za celowe zwrócenie się do Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z apelem o nieustanne kontynuowanie starań we właściwych resortach o obniżenie obciążeń finansowych adwokatury, które redukują część jej przychodów, przeznaczoną na wynagrodzenie adwokatów, tak dalece, że wynagrodzenie to nie pozostaje w żadnym stosunku do charakteru pracy adwokackiej. Zmusza to adwokatów do przyjmowania zleceń do ostatecznych granic możliwości pracy zawodowej. Jest to zjawisko nie tylko natury ekonomicznej, ale wręcz wiąże się jak najściślej z psychologiczną i moralną stroną wykonywania zawodu adwokata.

Następnie dziekan Rady wyjaśnił wątpliwości, jakie się nasunęły w jednym z zespołów adwokackich co do roli powołanego przez Radę Adwokacką Zespołu problemowego. Wskazał ze swej strony na to, że powołanie takiego zespołu nastąpiło na podstawie przepisu art. 1 pkt 1 prawa o adwokataturze i uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej. Rzeczą zespołów adwokackich i poszczególnych adwokatów będzie gromadzenie i przedstawianie wspomnianemu Zespołowi problemowemu

wszystkich zagadnień wylaniających się w toku wykonywania zawodu, mających charakter ogólny i istotne znaczenie dla kształtowania i stosowania prawa, oraz wyrażanie opinii o projektowanych normach prawnych itp. Mówca podkreślił, że chodzi tu nie o akcję dorywczą, jednorazową, lecz o trwałą działalność wynikającą wprost z praw

i obowiązków adwokatury, unormowanych w cyt. wyżej art. 1 pkt 1 prawa o adwokaturze.

Omówiono też przy okazji zagadnienie współdziałania zespołów adwokackich z Federacją Konsumentów.

adw. dr Filip Rosengarten

Izba olsztyńska

1. Adw. Wilhelmina Lebiecka.

Pod koniec kwietnia 1982 r. „Gazeta Olsztyńska” zamieściła nekrolog o śmierci adw. Wilhelminy Lebieckiej, która zmarła 26 kwietnia 1982 r. w Warszawie. Żyła 54 lata.

Losy życia adw. Wilhelminy Lebieckiej były znamienne dla okresu, jaki przeżyła. Urodziła się 1 października 1928 r. w powiecie Świąciany na Wileńszczyźnie. W 1946 r. przybyła na ziemię naszego województwa i wraz z rodzicami osiedliła się na wsi w pobliżu Lidzbarka Warmińskiego. Miała wtedy 18 lat i mimo młodego wieku została współorganizatorką oświaty na tym terenie. Uczy się i jednocześnie kończy szkołę średnią. Jest w tym rozdziale życia młodziutkiej dziewczyny kresowa fantazja, społecznikowska pasja i organizacyjny talent. Potem rozpoczyna naukę w Szkole Prawniczej w Toruniu, a następnie w Warszawie, dokąd skierowana została w drodze wyróżnienia.

Od 1952 r. Wilhelmina Lebiecka pracuje w sądownictwie, pełniąc funkcję wiceprezesa Sądu w Nowym Mieście Lubawskim i sędziego w Olsztynie. Obarczona jest wówczas wieloma ciężkimi obowiązkami: łączy pracę sędziowską z działalnością społeczną, troskę o rodzinę ze studiami na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Mimo to kończy pomyślnie studia prawnicze w 1966 r. z bardzo dobrą oceną.

Decyzją o szczególnej doniosłości dla Zmarłej była uchwała z dnia 3 lutego 1967 r. o wpisaniu jej na listę adwokatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie.

Pracowała i działała w Zespołach Adwokackich: w Mrągowie, Biskupcu, Morażu, a przez ostatnie 7 lat swojego życia w Ostródzie. W pamięci tych adwokatów, z którymi dzieliła trudy i zaszczyty pracy obrończej, pozostanie jako adwokat cieszący się szacunkiem i sympatią tych, którzy powierzali jej swoje zmartwienia. Była wrażliwa na krzywdę ludzką. Jej przemówienia sądowe charakteryzowały się żarliwością i troską o interesy klientów. Pomimo choroby, która ją drażyła, była przykładem koleżeństwa i radości życia.

Koleżanka Wilhelmina Lebiecka odznaczona była m.in. Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, złotą odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” oraz licznymi odznaczeniami młodzieżowymi.

Odeszła z grona palestry olsztyńskiej przedwcześnie. Pozostawiła po sobie bolesną pustkę.

adw. Wojciech Gryczewski

2. W minionym okresie życia Olsztyńskiej Izby Adwokackiej było mimo ogólnych trudności bardzo ożywione. Odbyły się ważne zebrania, jak np. narada kierowników Zespołów adwokackich Izby oraz wspólne zebranie wszystkich członków Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Izbie

z członkami Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Nie zapomniano też o podobnych w Olsztyńskim Domu Dziecka, zorganizowano również dwie ważne imprezy sportowe: IV Ogólnopolski Rejs Żeglarski Adwokatów po Pojezierzu Iławsko-Ostródzkim oraz Jesienne Zawody Tenisa Ziemnego.

W dniu 5 czerwca 1982 r. pod przewodnictwem dziekana Rady Adwokackiej adw. Wojciecha Gryczewskiego odbyła się narada kierowników Zespołów Adwokackich Izby. Obecni byli wszyscy kierownicy Zespołów, wicedziekan Rady adw. Paweł Kalisz oraz skarbnik Rady adw. Henryk Pietrasiuk. Obecny był także sekretarz POP PZPR przy Wojewódzkiej Radzie Adwokackiej adw. Józef Bober. Gościem narady był wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie, poseł na Sejm PRL Szczepan Styranowski.

Porządek dzienny obejmował omówienie dyskusji podczas posiedzeń Sejmowej Komisji Prac Ustawodawczych nad ustawą-Prawo o adwokaturze przez posła na Sejm Szczepana Styranowskiego. Obecni po żywej dyskusji stwierdzili, że ustawa w sposób znaczący umocni zasadę samodzielności adwokatury i realizację zadań adwokatury przez jej samorząd. Zebrani serdecznie pożegnali referenta, który przybliżył im treść ustawy.

Następnie omawiana była przez dziekana adw. W. Gryczewskiego sprawa zorganizowania Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej przy Radzie Adwokackiej. Zebrani wyrazili przekonanie o potrzebie założenia koła, które umożliwiłoby organizowanie imprez rekreacyjno-sportowych.

Dalszy program narady obejmował sprawy organizacyjne Zespołów, zwiła-

szcza zaś zagadnienie równomiernego obciążenia pracą poszczególnych członków, tak aby obroty osiągane przez poszczególnych adwokatów kształtowały się na podobnym poziomie oraz aby nie występowały znaczne dysproporcje.

3. W dniu 16 października 1982 r. z okazji Dni Seniora odbyło się w klubie Rady Adwokackiej zebranie członków Koła Emerytów i Rencistów. W zebraniu tym wziął także udział dziekan Rady adw. Wojciech Gryczewski, który poruszył istotne zagadnienia interesujące emerytów, rencistów oraz wdowy i sieroty po zmarłych adwokatów. Poinformował ich m.in. o możliwościach częściowego zdecentralizowania Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej.

W miłej atmosferze, przy kawie i słodyczach, zebrani wypowiedzieli się szeroko na temat pogorszenia się ich sytuacji materialnej w dobie kryzysu, a niektórzy z nich narzekali na pominięcie ich przy podziale czystej nadwyżki FSK za rok 1981.

W celu złagodzenia trudnej sytuacji osób potrzebujących pomocy zgłoszono wnioski o całkowite zdecentralizowanie Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przez Naczelną Radę Adwokacką. Rady Adwokackie lepiej znają warunki i potrzeby zainteresowanych, mogą więc szybciej i doraźniej działać na miejscu. Oszczędzi to potrzebującym składania pisemnych wniosków do Naczelnej Rady Adwokackiej o udzielenie doraźnej pomocy. Konkretny i umotywowany wniosek został doręczony Radzie Adwokackiej z prośbą o pozytywne zaopiniowanie go i nadanie sprawie dalszego biegu.

adw. Alicja Korsak-Soldatow

Izba rzeszowska

1. Adw. Antoni Malanek.

Adwokatura rzeszowska poniosła nową

stratę. Dnia 22 lipca 1982 r. w Iwoniu zmarł adw. Antoni Malanek, członek Zespołu Adwokackiego w Kolbu-

szowej. Śmierć kolegi okryła żalobą szerokie kręgi adwokatury tego regionu.

Kol. Antoni Malanek urodził się dnia 5 października 1925 r. w Gliniku Chorzewskim. Po złożeniu egzaminu dojrzałości w liceum w Strzyżowie w 1946 r., podjął w tym samym roku studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, uzyskując dyplom magistra praw w roku 1951. W dniu 27 września 1952 r. uzyskał wpis na listę aplikantów adwokackich naszej Izby, a po odbyciu aplikacji i złożeniu egzaminu adwokackiego w dniu 28 grudnia 1956 r. uzyskał wpis na listę adwokatów. Praktykę adwokacką rozpoczął w 1957 r. w Zespole Adwokackim w Kolbuszowej. Potrafił zjednywać sobie ludzi, a miła atmosfera jego domu, zawsze otwartego dla przyjaciół, w którym często bywaliśmy, stanowiła przystań dla kolegów po ciężkiej, wyczerpującej codziennie zawodowej pracy.

W pogrzebie wzięli udział koledzy, przyjaciele, zajomi i klienci, tłumnie żegnając Zmarłego.

2. Adwokat-lekarz Janusz Cezary Penderecki. Na dalekich łowiskach Polskiej Flotyli Rybackiej, zmarł dnia 1 listopada 1982 r. adwokat-lekarz Janusz Cezary Penderecki, były członek Izby Adwokackiej w Rzeszowie.

Jakkolwiek kolega Penderecki od kilkunastu lat nie wykonywał już zawodu adwokackiego, niemniej jednak pozostawał z adwokatą rzeszowską w ścisłym kontakcie i chociaż miał już inny zawód, zawsze łączyły go z adwokatą bliskie więzy, a co najważniejsze — pozostała wielka przyjaźń.

Adw. Janusz Penderecki, po złożeniu egzaminu adwokackiego w roku 1954 w grudniu, został wpisany na listę adwokatów członków Izby Adwokackiej w Rzeszowie z siedzibą w Dębicy i tam przez kilka lat wykonywał zawód ad-

wokata w Zespole Adwokackim Nr 1.

Po kilkuletniej praktyce adwokackiej podjął decyzję rozpoczęcia studiów w Akademii Medycznej w Białymstoku, a następnie w Krakowie i uzyskał dyplom lekarza.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów medycznych pracował jako anatom-patolog w klinice w Zabrze. Po jakimś czasie zdobył kwalifikacje lekarza okrętowego i od tego czasu odbywał delegatorskie rejsy w tym charakterze.

Z Czarkiem — gdyż tak nazywaliśmy kolegę Pendereckiego — łączyły nas koleżeńskie kontakty. Był uosobieniem taktu i wysokiej kultury bycia na co dzień. Dzięki swej nieprzeciętnej osobowości i inteligencji zawsze imponował rozwagą i umiejętnością rozwiązywania szeregu problemów trudnych i zawiłych, jakie niesie życie.

Osobisty urok, łatwość nawiązywania kontaktów osobistych z kolegami i otoczeniem sprawiła, że żegnali go tłumnie wszyscy — nie tylko z najbliższego otoczenia, ale również dawni koledzy, członkowie Zespołu Adwokackiego w Dębicy, licznie przybyli sędziowie, prokuratorzy oraz cały świat prawniczy tego miasta. Radę Adwokacką w Rzeszowie reprezentował jej wicedziekan adw. M. Cincio.

3. Egzamin w zakresie przydatności kandydatów na aplikację adwokacką. Stosownie do treści przepisów regulaminu aplikacji adwokackiej i egzaminu adwokackiego z dnia 2 października 1982 r. oraz instrukcji Prezydium NRA z dnia 25 października 1982 r. w zakresie oceny przydatności kandydatów na aplikację adwokacką Rada Adwokacka w Rzeszowie przeprowadziła w dniu 4 grudnia 1982 r. odpowiedni egzamin kwalifikacyjny dla 18 takich kandydatów.

Rada, mając 6 wolnych etatów aplikanckich, postanowiła rozdzielić je po 3 etaty dla każdej z dwóch grup kandydatów ubiegających się o wpis, a

mianowicie dla kandydatów zgłaszających się bezpośrednio po studiach oraz dla kandydatów po egzaminie sędziowskim bądź prokuratorskim. Biorąc pod uwagę zapotrzebowanie terenu na obsługę prawną, Rada postanowiła przydzielić posiadane etaty w ten sposób, że 2 etaty przyznano dla woj. rzeszowskiego, 1 dla krośnieńskiego i 3 etaty dla woj. tarnobrzesckiego.

Jeśli chodzi o kryteria ocenne, to stosowano je zgodnie z treścią instrukcji NRA, która wymienia, na jakie problemy należy zwrócić uwagę, a ponadto sprowadza się głównie do badania poziomu inteligencji kandydatów.

Wyniki egzaminu kwalifikacyjnego kształtowały się różnie. Było kilka osób po egzaminie sędziowskim bądź prokuratorskim, a także kilku kandydatów bezpośrednio po studiach, którzy wykazali nieprzeciętny poziom inteligencji, a zwłaszcza znakomitą wręcz wiedzę w zakresie współczesnych zagadnień społeczno-politycznych, historii powszechnej i historii Polski, a także z zagadnień dotyczących problemów kultury oraz zagadnień prawnych.

W gronie tym znalazły się osoby o znakomitej zdolności koncentracji, refleksie, błyskotliwości i umiejętności rozwiązywania przedstawionych przez komisję tematów (pisemnych i ustnych).

Pewien procent kandydatów zakwalifikowany został jako osoby nieprzydatne do zawodu adwokackiego lub jako mało przydatne.

4. Okresowa narada kierowników zespołów. Na podstawie zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 8 listopada 1982 r. w związku z przepisami o stanie wojennym Rada Adwokacka w Rzeszowie zwołała okresową naradę kierowników zespołów adwokackich Izby na dzień 29 listopada 1982 r.

Porządek narady obejmował omówienie nowych regulaminów uchwalonych

przez NRA w dniu 3.X.1982 r., omówienie planu rozmieszczenia adwokatów z podziałem na poszczególne zespoły w związku z ogólnym planem rozmieszczenia adwokatów uchwalonym przez NRA w dniu 3.X.1982 r., omówienie sytuacji adwokatury na tle wrażliwych kosztów i obciążeń finansowych zespołów, złożenie sprawozdań przez kolegów-kierowników zespołów i wizytatorów oraz dyskusję.

Dziekan Rady otwierając naradę, poinformował na wstępie o problemach, jakie się wyłoniły przed adwokatami w związku z wejściem w życie nowego prawa o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r. Przede wszystkim na tle obowiązujących obecnie przepisów powstały trudności interpretacyjne, jeśli chodzi chociażby o zagadnienie wieku, jak również o wpisy na listę adwokatów byłych sędziów i prokuratorów oraz radców prawnych. Na tym tle wyłonił się problem rozmieszczenia adwokatów oraz problem ustalonego dla naszej Izby na rok 1983 limitu 147 adwokatów wykonujących zawód w zespołach. Dziekan stwierdził, że jeśli chodzi o wpisy, to istnieje możliwość dokonywania wpisów na listę adwokatów, ale bez określenia siedziby, do czasu uzyskania wolnych miejsc w związku z przejściem adwokatów na emeryturę lub w związku ze śmiercią itp. innymi przyczynami powodującymi skreślenie adwokatów z listy członków Izby. Wyłoniła się również kwestia tzw. promesy udzielanej przez niektóre zespoły, które nie licząc się z polityką kadrową Rady, w zależności od konkretnych sytuacji towarzyskich czy też zawodowych, wydają tego rodzaju promesy bez porozumienia się z Radą Adwokacką, choć do niej przecież należy ustalanie i kontrola ruchu osobowego członków Izby. Dziekan omówił też szereg spraw organizacyjnych, jak również zwrócił uwagę na problemy natury ekonomicznej i finansowej zespołów.

Następnie zabrał głos wicedziekan

Rady adw. Mieczysław Cincio, który nawiązał do wystąpienia dziekana w kwestiach dotyczących realizowania nowego prawa o adwokaturze. Wicedziekan stwierdził, że w niektórych zespołach daje się zauważyć rozluźnienie dyscypliny wewnętrznej i w związku z tym zaapelował do zebranych o jej wzmożenie. Poruszył — dalej — problem podwyżki wynagrodzeń, omówił również wyniki wizytacji ogólnych oraz problemowych, a także sprawę wykonywania zawodu przez poszczególnych adwokatów. Przedstawił w końcu możliwość reaktywowania niektórych zespołów adwokackich w miejsce działających dyżurnych punktów pomocy prawnej na terenie Izby.

Sekretarz Rady adw. dr Piotr Blajer przedstawił szczegółowy plan terenowego rozmieszczenia adwokatów podkreślając, że plan ten będzie rygorystycznie przestrzegany przez Radę.

Skarbnik Rady adw. Mieczysław Szkutnik przedstawił, jak kształtują się koszty poszczególnych zespołów w Izbie, oraz zaapelował o terminową sprawozdawczość i terminowe składanie budżetów.

Rzecznik dyscyplinarny adw. Tadeusz Twardowicz zwrócił uwagę na pozytywne zjawisko, jakim jest spadek spraw dyscyplinarnych, uczulił też zebranych na potrzebę przestrzegania zasad etyki zawodowej wśród członków poszczególnych zespołów.

W dyskusji poruszane były przede wszystkim sprawy współzycia wewnątrzzespołowego i wzmożenie dyscypliny wewnątrzzespołowej. Zwrócono również uwagę na szczególną rolę i uprawnienia kierowników zespołów na tle obecnego prawa o adwokaturze.

Dziekan Rady, zamykając naradę, podsumował jej wyniki, apelując do zebranych o skoncentrowanie wszystkich wysiłków przez członków zespołów, tak żeby samorząd adwokatury rzeszowskiej nie pozostawał w tyle, lecz nadal dzierżył czołową lokatę w skali krajowej.

Tym akcentem w pogodnej, ale zawsze poważnej atmosferze zakończył się sejmik przedstawicieli samorządu adwokatury rzeszowskiej.

adw. Mieczysław Cincio